

Středa, 10. června 2015

P8_TA(2015)0228

Zpráva o pokroku Turecka za rok 2014

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. června 2015 o zprávě Komise o pokroku Turecka za rok 2014 (2014/2953(RSP))

(2016/C 407/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise o pokroku Turecka za rok 2014 (SWD(2014)0307),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. října 2014 nazvané „Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2014–2015“ (COM(2014) 0700),
- s ohledem na svá předchozí usnesení, zejména na usnesení ze dne 10. února 2010 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2009⁽¹⁾, ze dne 9. března 2011 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2010⁽²⁾, ze dne 29. března 2012 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2011⁽³⁾, ze dne 18. dubna 2013 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2012⁽⁴⁾, ze dne 13. června 2013 o situaci v Turecku⁽⁵⁾, ze dne 12. března 2014 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2013⁽⁶⁾, ze dne 13. listopadu 2014 o akcích Turecka, jež vytvářejí napětí ve vylučné ekonomické zóně Kypru⁽⁷⁾ a ze dne 15. ledna 2015 o svobodě projevu v Turecku⁽⁸⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. dubna 2015 o stém výročí genocidy Arménů⁽⁹⁾;
- s ohledem na rámec pro jednání s Tureckem ze dne 3. října 2005,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/157/ES ze dne 18. února 2008 o zásadách, prioritách a podmínkách přístupového partnerství s Tureckou republikou⁽¹⁰⁾ („přístupové partnerství“) a na předchozí rozhodnutí Rady o přístupovém partnerství z let 2001, 2003 a 2006,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 14. prosince 2010, 5. prosince 2011, 11. prosince 2012, 25. června 2013, 24. října 2014 a 16. prosince 2014,
- s ohledem na článek 46 Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP), v němž se smluvní strany zavazují, že se budou řídit konečnými rozsudky Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) ve všech sporech, jichž jsou stranami,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na zprávu Světové banky ze dne 28. března 2014 nazvanou „Hodnocení celní unie EU a Turecka“,
- s ohledem na zprávu Komise o pokroku Turecka, pokud jde o plnění požadavků uvedených v plánu uvolnění vízového režimu (COM(2014)0646),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341 E, 16.12.2010, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. C 199 E, 7.7.2012, s. 98.

⁽³⁾ Úř. věst. C 257 E, 6.9.2013, s. 38.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0184.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0277.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0235.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P8_TA(2014)0052.

⁽⁸⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0014.

⁽⁹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0094.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 51, 26.2.2008, s. 4.

Středa, 10. června 2015

- s ohledem na práci Kati Piri jako stálé zpravodajky pro Turecko ve Výboru pro zahraniční věci,
 - s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že dne 3. října 2005 byla zahájena přístupová jednání s Tureckem a že zahájení takových jednání je počátkem dlouhodobého procesu s otevřeným koncem, který je založen na spravedlivých, přesně vymezených podmínkách a v jehož rámci se Turecko zavázalo provádět reformy;
- B. vzhledem k tomu, že EU je nadále ochotna pokračovat v procesu rozšiřování, který má klíčový význam pro podporu míru, demokracie, bezpečnosti a prosperity v Evropě; vzhledem k tomu, že každá kandidátská země bude posuzována podle svých vlastních výsledků a že Komise na tomto základě nepočítá v tomto legislativním období s přistoupení žádné další země k EU;
- C. vzhledem k tomu, že se Turecko zavázalo k plnění kodaňských kritérií, provedení náležitých a účinných reforem, udržování dobrých sousedských vztahů a postupnému sblížování s EU; vzhledem k tomu, že tuto činnost je třeba vnímat jako příležitost k tomu, aby Turecko posílilo své instituce a pokračovalo v procesu demokratizace a modernizace;
- D. vzhledem k tomu, že podle hodnocení svobody tisku a médií, které provádí organizace Freedom House, není dnes tisk v Turecku svobodný a internet je svobodný pouze částečně;
- E. vzhledem k tomu, že organizace Reportéři bez hranic zařadilo Turecko v roce 2014 mezi země s největším výskytem případů, kdy byli novináři terčem vyhrožování a fyzických útoků;
- F. vzhledem k tomu, že by EU měla zůstat měřítkem pro reformy v Turecku;
- G. vzhledem k tomu, že podmínkou vstupu do EU zůstává v souladu se závěry ze zasedání Evropské rady z prosince 2006 i nadále splnění všech kodaňských kritérií a integrační kapacita EU;
- H. vzhledem k tomu, že v procesu vyjednávání má zásadní význam právní stát, tedy zejména oddělení mocí, boj proti korupci a organizované trestné činnosti, svoboda shromažďování a pokojného protestu, svoboda projevu a sdělovacích prostředků, práva žen, svoboda vyznání, práva osob náležejících k národnostním a jiným menšinám, řešení diskriminace zranitelných skupin, jako jsou Romové a lesbické, homosexuální, bisexuální, transsexuální a intersexuální osoby;
- I. vzhledem k tomu, že Komise ve svém sdělení „Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2014–2015“ dospívá k závěru, že z hlediska hospodářské a energetické politiky je Turecko pro Evropskou unii strategickým partnerem a že klíčový význam má i spolupráce s Tureckem v oblasti zahraniční politiky; vzhledem k tomu, že v tomto sdělení Komise vyjadřuje určité obavy týkající se ochrany základních práv, nezávislosti soudů, právního státu, práva na shromažďování a svobody projevu;
- J. vzhledem k tomu, že Turecko dosud neprovedlo všechny prvky dohody o přidružení mezi ES a Tureckem a dodatkového protokolu k ní, přičemž tato situace trvá již devátým rokem; vzhledem k tomu, že neochota Turecka provést tato ustanovení má nadále velmi negativní důsledky pro proces vyjednávání;
- K. vzhledem k tomu, že v zájmu stability a rozvoje dobrých sousedských vztahů by Turecko mělo zintenzivnit své úsilí o vyřešení zbývajících bilaterálních sporů v souladu s Chartou OSN a s mezinárodním právem, přičemž se jedná mimo jiné o nesplněné právní závazky a spory o vymezení pozemních a námořních hranic s bezprostředními sousedy;
- L. vzhledem k tomu, že turecké orgány nesouhlasily s opětovným otevřením ortodoxního semináře na ostrově Heybeliada;

Středa, 10. června 2015

Současný stav vztahů mezi EU a Tureckem

1. vítá zprávu Komise o pokroku Turecka za rok 2014 a souhlasí s jejím závěrem, že Turecko je pro EU klíčovým strategickým partnerem a že aktivní přístupová jednání vedená v dobré víře by vytvořila vhodný rámec pro to, aby byl plně využit potenciál vztahů mezi EU a Tureckem; zdůrazňuje, že reformní proces probíhající v kontextu vyjednávání s EU by mohl Turecku nabídnout významnou příležitost k tomu, aby vytvořila silný, pluralitní demokratický systém se stabilními institucemi, z něhož budou mít prospěch všichni občané Turecka, a aby prohloubila své vztahy s EU; žádá Komisi, aby přehodnotila způsob, jakým bylo vyjednávání dosud prováděno, a zvažila, jak by bylo možné vztahy mezi EU a Tureckem a jejich vzájemnou spolupráci zlepšit a zintenzivnit;

2. zdůrazňuje, že dobře fungující vztah mezi EU a Tureckem, založený na dialogu, užší spolupráci, vzájemných závazcích a jednání, by byl prospěšný pro obě strany, vezmeme-li v úvahu jejich geografickou blízkost a historické vazby, stejně jako skutečnost, že v EU žije velká turecká menšina a obě strany mají úzké hospodářské vazby a společné strategické zájmy; vyzývá Turecko, aby při rozhodování o vnitřních záležitostech hrál proces reformy ústřední úlohu; zastává názor, že EU by měla této příležitosti využít k tomu, aby se stala hlavní oporou procesu další demokratizace v Turecku, a to tím, že bude prosazovat univerzální hodnoty a evropské regulační normy jako měřítko reformního procesu a bude Turecko podporovat v jeho snaze o to, aby vznikaly silné demokratické instituce a účinný právní řád založený na dodržování základních svobod, lidských práv a právního státu a aby byly zastoupeny a hájeny zájmy všech složek turecké společnosti;

3. vybízí tureckou vládu, aby zvýšila tempo jednání, a žádá ji, aby se jednoznačně zavázala, že bude dodržovat demokratické hodnoty a zásady, které mají pro EU ústřední význam; podporuje novou Komisi v její snaze o prohloubení vztahů s Tureckem na základě společných zájmů a společných výzev; bere na vědomí, že v listopadu 2013 byla zahájena jednání o kapitole 22 (regionální politika);

4. vítá, že byl zvolen nejvíce inkluzivní a reprezentativní parlament v turecké historii, který odráží rozmanitost této země; oceňuje pevnost turecké demokracie a demokratický duch tureckých občanů, který se projevil ve velmi vysoké volební účasti a impozantní účasti dobrovolníků z řad občanské společnosti v den konání voleb; vyzývá všechny politické strany, aby usilovaly o vytvoření stabilní, inkluzivní vlády s cílem oživit demokratizační proces v Turecku a reformovat dialog s EU;

5. zdůrazňuje, že má-li vzniknout prostředí příznivé pro spolupráci mezi EU a Tureckem, je třeba investovat více úsilí do rozvoje styků mezi jednotlivými občany na obou stranách; zdůrazňuje proto, že v zájmu rozvoje užších vazeb mezi EU a Tureckem je třeba dosáhnout reálného pokroku v oblasti uvolnění vízového režimu na základě splnění požadavků stanovených v plánu pro přechod k bezvízovému styku s Tureckem; zdůrazňuje, že dokud nebude bezvízový styk zaveden, měla by EU zjednodušit vydávání víz lidem cestujícím za účelem obchodu a měla by aktivně podporovat studentské a akademické výměnné programy a umožnit vstup organizacím občanské společnosti;

Právní stát a demokracie

6. konstatuje, že Turecko pokračuje v provádění reformy z předchozích let; v této souvislosti vítá změny právní úpravy politických stran a volebních kampaní, takže nyní je možné vést politickou kampaň nejen v turečtině, ale i v jiných jazycích, strany mohou mít sdílené předsednictví a platí méně přísná pravidla pro místní organizace politických stran; poukazuje na to, že je důležité snížit desetiprocentní hranici pro vstupu do parlamentu, aby všechny složky turecké společnosti dostaly možnost politického zastoupení;

7. zdůrazňuje, že reformnímu procesu by napomohlo přijetí nové ústavy, jejímž jádrem by byla ustanovení na podporu pluralitní, inkluzivní a tolerantní společnosti a která by vytvořila pevný základ pro dodržování základních svobod a právního státu; oceňuje práci ústavního dohodovacího výboru, který před svým rozpuštěním dosáhl konsensu ohledně 60 ústavních změn; znovu vyzývá k pokračování procesu změny ústavy a poukazuje na to, že nová ústava by měla být přijata na základě široké shody mezi politickými stranami a v rámci celé společnosti; vybízí Turecko k tomu, aby v rámci procesu změny ústavy konzultovalo s Benátskou komisí;

Středa, 10. června 2015

8. vítá novou strategii turecké vlády, která nechává veškerou novou legislativu projít ministerstvem pro záležitosti EU s cílem posílit koordinační úlohu ministerstva a zvýšit soulad navržených předpisů s evropskými normami; v této souvislosti doporučuje, aby v zájmu kompatibility s *acquis* EU prováděla podrobné konzultace s Benátskou komisí a vedla intenzivnější dialog s Evropskou komisí o připravovaných právních předpisech a provádění stávajících předpisů;

9. zdůrazňuje, že v rámci legislativního procesu je důležité provádět adekvátní konzultace s občanskou společností; doporučuje proto, aby se součástí legislativní činnosti, procesu utváření veřejných politik a provádění nových právních předpisů staly mechanismy strukturovaných konzultací s občanskou společností; oceňuje dynamiku občanské společnosti v Turecku; poukazuje na to, že jsou zapotřebí soustavné reformy, které by zajistily svobodu sdružování a projevu, aby organizace občanské společnosti mohly působit svobodně bez jakýchkoli omezení a měly snazší přístup k financování;

10. důrazně podporuje a povzbuzuje úsilí turecké vlády a ostatních stran o to, aby mírový proces s kurdskou menšinou, probíhající na základě jednání se Stranou kurdských pracujících (PKK), kterou Evropská unie vede na svém seznamu teroristických organizací, dospěl ke komplexnímu, dlouhodobému řešení, a podporuje rovněž proces sociálně-ekonomické integrace kurdské menšiny; velmi oceňuje, že Demokratická strana lidu (HDP) oznámila, že se bude konat mimořádný kongres PKK, který by měl ukončit ozbrojený odpor a přihlásit se k metodě demokratické politiky; důrazně vybízí vládu, aby se nadále prioritně zabývala otázkou rozšiřování sociálních, kulturních a politických práv občanů kurdského původu a rovného zacházení s nimi; vítá zákon, který dne 11. června 2014 přijalo Velké národní shromáždění Turecka s cílem „položít pevnější právní základy procesu usmíření“; tento zákon obsahuje opatření k vymýcení terorismu, posílení sociálního začlenění, opětovné integraci osob, které opustily PKK a složily zbraně, a k přípravě veřejného mínění na návrat bývalých bojovníků; zastává názor, že úspěšné vyřešení kurdské otázky má prvořadý význam a výrazně by přispělo k demokracii, míru, stabilitě a ochraně lidských práv v Turecku; vybízí proto všechny politické strany, aby tento proces podpořily; vyzývá Komisi, aby Turecku poskytovala technickou podporu a prostředky z nástroje předvstupní pomoci, mimo jiné na programy sociálně-ekonomické integrace a vzdělávání na jihovýchodě země, což je jedním ze způsobů, jak napomoci procesu vyřešení kurdské otázky; konstatuje, že jednání o kapitole 22 (regionální politika) by mohlo Turecku pomoci vytvořit účinný program soudržnosti pro jihovýchodní část země;

11. vyjadřuje politování nad rozhodnutím tureckého vodohospodářského úřadu pokračovat ve výstavbě přehrady Ilisu, která bude mít zničující sociální, environmentální a politické důsledky; připomíná, že tento region je osídlen převážně Kurdy a že výstavba bude mít velmi negativní dopad na kurdské obyvatelstvo a kulturu;

12. je znepokojen indexem vnímání korupce za rok 2014, který dne 3. prosince 2014 vydala organizace Transparency International a podle něhož došlo v Turecku v uplynulém roce k prudkému zvýšení míry vnímané korupce, takže Turecko nyní v tomto indexu zaujímá 64. místo; vyjadřuje hluboké politování nad způsobem, jakým turecká vláda a turecký parlament reagovaly na obvinění z korupce z prosince 2013, která se týkala mimo jiné několika bývalých členů vlády, a lituje rovněž skutečnosti, že po vyšetření těchto velmi závažných případů korupce nebyla přijata žádná další opatření; je znepokojen trestním stíháním investigativních žurnalistů, kteří se těmito korupčními případy zabývali; vyzývá k nezávislému a transparentnímu vyšetření obvinění vznesených v prosinci 2013; zdůrazňuje, že je zapotřebí větší politická vůle, má-li vzniknout adekvátní právní rámec boje proti korupci, která nejen narušuje demokratické fungování institucí a důvěru občanů v demokracii, ale může též negativně ovlivnit hospodářský rozvoj a poškodit investiční klima;

13. vyjadřuje znepokojení nad nedávnými změnami zákona o Vysoké radě soudů a státních zástupců a nad tím, že po přijetí těchto změn došlo k přeložení a propuštění mnoha soudců a státních zástupců, a je rovněž znepokojen případy zatčení, přeložení a propuštění policistů, kteří vznesli závažné, řádně podložené otázky ohledně nezávislosti, nestrannosti a účinnosti soudů, oddělení moci a dodržování zásady právního státu, které jsou jádrem kodaňských kritérií; je znepokojen tím, že často dochází ke změnám nejdůležitějších právních norem, aniž by proběhly řádné konzultace se subjekty, kterých se dotknou; vítá zrušení paragrafu 10 zákona o boji proti terorismu; je nicméně znepokojen tím, že tento zákon používá velmi široké definice, takže má stále příliš velkou působnost a umožňuje mimořádně široký výklad; připomíná, že je třeba změnit paragraf 314 trestního zákoníku tak, aby stíhání mohli být jen členové teroristických organizací či ozbrojených skupin nebo osoby, které k činnosti těchto organizací či skupin přispívají; vyzývá k přijetí strategie pro reformu soudnictví v souladu s evropskými standardy a ve spolupráci se všemi zainteresovanými subjekty; vítá první kroky směřující ke zkrácení maximální délky vazby před zahájením soudního procesu z deseti na pět let, avšak klade velký důraz na to, že tuto

Středa, 10. června 2015

dobu je třeba zkrátit ještě více, aby se vazba před zahájením procesu nestala ve skutečnosti trestem; zdůrazňuje, že je třeba zřídit regionální odvolací soudy a přijmout veškerá opatření k zaručení řádného procesu; vybízí Turecko, aby svůj soudní systém dále reformovalo a zajistilo řádný a účinný přístup ke spravedlnosti pro všechny děti;

14. vyjadřuje vážné znepokojení nad zákonem č. 6532, který vstoupil v platnost dne 26. dubna 2014 a jenž výrazně rozšířil pravomoci Národní zpravodajské služby (MİT), oslabil svobodu sdělovacích prostředků, svobodu projevu a právo na přístup k informacím veřejného zájmu, učinil zaměstnance zpravodajské služby prakticky imunní vůči soudnímu stíhání a v rozporu s předpisy na ochranu soukromí umožnil zpravodajské službě získávat osobní údaje bez soudního příkazu; má za to, že tato ustanovení jsou v rozporu s povinnostmi, které Turecku plynou z mezinárodního humanitárního práva a z jeho vlastních vnitrostátních předpisů;

15. vítá skutečnost, že turecký ústavní soud přijal řadu důležitých rozhodnutí na ochranu právního státu a základních práv, jako je svoboda projevu, což svědčí o odolnosti ústavního systému; konstatuje dále, že ústavní soud vydal několik rozhodnutí, v nichž poukázal na nesprávně vedená vyšetřování a následně i soudní řízení v případech Ergenekon a Železná palice; vítá, že ústavní soud nadále přijímá individuální podání; vyjadřuje znepokojení nad změnami trestního zákoníku a zejména nad používáním pojmu „důvodné podezření“, které otevírá cestu svévolným útokům proti opozici; zdůrazňuje, že tyto změny byly přijaty bez konzultace s Komisí, což je v rozporu s tím, co bylo dohodnuto během jednání;

16. je vážně znepokojen vysokým stupněm politické polarizace Turecka; připomíná, že pilířem každého demokratického režimu by měla být pluralita; naléhavě proto žádá, aby byl prosazován dialog napříč celým tureckým politickým spektrem; zdůrazňuje, že tento dialog je naprosto nezbytný tam, kde jde o zásadní, dlouhodobé reformní procesy, novou ústavu a rozhovory o kurdské otázce; vyzývá vládnoucí stranu i opozici, aby usilovaly o spolupráci a dosažení shody a aktivně zapojily do rozhodovacího procesu občanskou společnost;

Dodržování lidských práv a základních svobod

17. vítá skutečnost, že v březnu 2014 byl přijat akční plán pro předcházení porušování Evropské úmluvy o lidských právech (ECHR), což představuje významný krok směrem k harmonizaci tureckého právního rámce s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva (ESLP), a očekává, že turecká vláda učiní další kroky směřující k provedení doporučení ESLP; zdůrazňuje, že z členství v Radě Evropy vyplývá pro Turecko povinnost uplatňovat vysoké politické a právní normy, a žádá Turecko, aby s Radou Evropy a s Benátskou komisí plně spolupracovalo při provádění svého reformního programu; připomíná, že na dodržování právního státu a základních práv závisí pokrok v jednáních;

18. se znepokojením konstatuje, že události, k nimž došlo v květnu a červnu 2013 v parku Gezi, a tvrzení o tom, že byla použita nepřiměřená síla a policie zneužila svých pravomocí, dosud nebyly z větší části vyšetřeny, a že byl učiněn jen malý pokrok při identifikaci údajných pachatelů; zdůrazňuje, že v návaznosti na řadu stížností na použití síly ze strany policie během protestů v parku Gezi vydal veřejný ochránce práv zprávu, v níž konstatoval, že došlo k použití nepřiměřené síly; vyzývá turecké orgány, aby odškodnily oběti z řad nenásilných demonstrantů a osoby, které nepatřily k demonstrantům a na místě se vyskytly pouze náhodou; vyzývá k provedení skutečného, nezávislého vyšetřování všech případů týrání, jehož se údajně dopustili státní činitelé, a požaduje, aby byli pachatelé postaveni před soud; zdůrazňuje, že je třeba, aby byla následně přijata jednoznačná pravidla pro použití síly a aby byla úloha policie uvedena v soulad s mezinárodními normami; naléhavě žádá zrušení omezení pokojného shromažďování a zdůrazňuje, že ani jiné zákony, jako je například zákon o boji proti terorismu, by neměly být používány k tomu, aby bylo lidem bráněno uplatňovat své právo na pokojné protesty, a rovněž poukazuje na to, že účast na pokojné demonstraci by neměla být důvodem k zatčení; vyzývá tureckou vládu, aby vytvořila adekvátní, objektivní a transparentní systém kontrol bránící přílišnému růstu moci represivních složek; doporučuje, aby turecké orgány zavedly nezávislý a účinný mechanismus pro podávání stížností na činnost policie; vyjadřuje hluboké znepokojení nad navrženým souborem zákonů o vnitřní bezpečnosti, který je v rozporu se zásadou soudního dohledu nad činností policie a má příliš širokou působnost;

Středa, 10. června 2015

19. zdůrazňuje, že je nutné novelizovat zákon o národní instituci pro lidská práva v Turecku, která by se měla stát nezávislým, adekvátně financovaným orgánem, jenž by byl odpovědný veřejnosti a do jehož činnosti by byly zapojeny organizace občanské společnosti; bere na vědomí doporučení obsažená ve zprávě veřejného ochránce práv, mezi nimiž byl i požadavek na to, aby policie používala sílu odstupňovaně a přiměřeně a pouze v nejzávažnějších případech a pod dohledem; zdůrazňuje, že je třeba rozšířit právo veřejného ochránce práv provádět šetření z vlastního podnětu, posílit jeho pravomoc vykonávat kontroly na místě a poskytnout záruky, že v návaznosti na jeho rozhodnutí budou učiněny odpovídající kroky;

20. vyjadřuje Turecku uznání za to, že se v zemi rozvíjejí romské organizace občanské společnosti; doufá, že nové romské organizace budou mít potřebnou podporu a čas k tomu, aby se mohly smysluplně podílet na iniciativách, které by ve spolupráci se státními orgány připravovaly a prováděly opatření na místní i celostátní úrovni; doporučuje, aby vláda doplnila stávající projekty v oblasti bydlení o sociální a dlouhodobé aspekty, jako je zdravotní péče a vzdělávání; vítá obecné akční plány boje proti diskriminaci, které by Romům umožnily větší přístup na trh práce;

21. naléhavě žádá tureckou vládu, aby prioritně zaručila svobodu sdělovacích prostředků a vytvořila adekvátní právní rámec, který by v souladu s mezinárodními normami zaručil pluralitu; odsuzuje, že turecká vláda blokuje přístup k sociálním sítím a k internetovým stránkám a zastavuje provoz internetových stránek bez rozhodnutí soudu, a rovněž odsuzuje její restriktivní chápání svobody projevu a nátlak, který vykonává na sdělovací prostředky a novináře, neboť tento nátlak často vede k zastrašování, propouštění nebo zatýkání novinářů a k široce rozšířené autocenzuře; poukazuje na to, že porušování svobody projevu nabylo na intenzitě po korupčním skandálu z prosince 2013; považuje za nezbytné, aby byl vytvořen právní rámec, který zajistí plnou transparentnost vlastnických struktur mediálních skupin; opakuje, že EU hájí svobodu projevu ve všech jejích podobách, a vyzývá delegaci EU v Turecku, aby nadále monitorovala soudní procesy s novináři a lidskoprávními aktivisty;

22. odsuzuje nedávné policejní zásahy a zadržení několika novinářů a zástupců sdělovacích prostředků, k nimž došlo dne 14. prosince 2014; připomíná, že svobodný, pluralitní tisk je ústředním principem každé demokracie stejně jako řádný proces a nezávislost soudů; zdůrazňuje proto, že ve všech případech je nutné i) poskytnout dostatečné a transparentní informace o obviněních vznesených proti obžalovaným, ii) umožnit obžalovaným neomezený přístup k usvědčujícím důkazům a zajistit, aby měli plné právo na obhajobu, a iii) zajistit řádné projednání těchto případů, aby mohlo být co nejdříve a nade vší pochybnost stanoveno, zda se vznesená obvinění zakládají na pravdě; vyzývá turecké orgány, aby tyto případy co nejdříve přezkoumaly a řešily a aby dodržovaly mezinárodní standardy řádného procesu, rozhodnou-li se v řízeních pokračovat;

23. zastává stanovisko, že nedávné zásahy turecké vlády proti svobodě tisku a názorové pluralitě jsou neslučitelné se základními právy Evropské Unie a a jsou tedy v rozporu s duchem procesuvjednávání;

24. zastává názor, že má-li se Turecko po vzoru EU přihlásit k zásadám právního státu a základním hodnotám, je nezbytně nutné, aby co nejdříve proběhly reformy v oblasti soudnictví a základních práv a v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti; dále je přesvědčen o tom, že důležitým krokem k tomu, aby reformy byly skutečně účinné a aby se reformní proces v Turecku utvářel na základě evropských hodnot a norem, je splnění oficiálních kritérií pro otevření kapitol 23 (soudnictví a základní práva) a 24 (spravedlnost, svoboda a bezpečnost); znovu vyzývá Radu, aby zahájila jednání o soudnictví a základních právech a o spravedlnosti, svobodě a bezpečnosti, jakmile budou splněna stanovená kritéria; vyzývá Turecko, aby v tomto ohledu maximálně spolupracovalo; vyzývá Komisi, aby bezodkladně podpořila další dialog a spolupráci s Tureckem v oblastech, které pokrývají kapitoly 23 a 24, s cílem podpořit jednotný pohled na to, které reformy je nutné provést;

25. vítá rozhodnutí přidělit na reformy týkající se právního státu a základních práv, vnitřních věcí a občanské společnosti větší finanční prostředky v rámci nástroje předvstupní pomoci II na období 2014–2020; zdůrazňuje, že hlavními principy, jimiž se řídí předvstupní pomoc, je prosazování právního státu, demokracie a základních svobod; opakuje závěr Rady z prosince 2014, že bude zavedena zvýšená soudržnost mezi finanční pomocí a celkovým pokrokem při naplňování předvstupní strategie, včetně plného dodržování právního státu a základních svobod; mimoto vyzývá Komisi k tomu, aby pečlivě monitorovala provádění nástroje předvstupní pomoci II ve všech kandidátských zemích a aby

Středa, 10. června 2015

z evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) vyčlenila prostředky na podporu svobody projevu, včetně svobody a plurality sdělovacích prostředků, svobody sdružování a shromažďování, odborových práv a svobody myšlení;

26. bere na vědomí, že Turecko přispělo k tomu, že dne 1. srpna 2014 vstoupila v platnost Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácím násilí (Istanbulská úmluva); je však znepokojen tím, že případů násilí páchaného na ženách je stále velmi mnoho a že nejsou uplatňována ochranná opatření obsažená ve vnitrostátním právu, která mají tomuto násilí předcházet; vyzývá turecké orgány, aby zajistily dostatečné ubytovací kapacity za účelem ochrany žen a dětí, které se staly obětí násilí; doporučuje vládě, aby podporovala rovnost pohlaví v politické, hospodářské, sociální, kulturní a občanskoprávní oblasti i v jiných oblastech; vyzývá tureckou vládu, aby ve spolupráci s občanskou společností a příslušnými podnikatelskými organizacemi usnadňovala podnikání žen a snižovala překážky, které ženám brání v přístupu k hospodářské činnosti, a naléhavě žádá tureckou vládu, aby si stanovila náročný cíl pro přístup žen k zaměstnání; poukazuje na to, že Turecko se umístilo na 125. místě ze 142 zemí hodnocených ve zprávě Světového ekonomického fóra o genderových rozdílech ve světě za rok 2014; vyjadřuje politování nad výroky některých státních činitelů a vládních představitelů o úloze žen v turecké společnosti a poukazuje na to, že je třeba bojovat se stereotypy a předsudky vůči ženám rozšířenými v turecké společnosti;

27. zdůrazňuje, že důležité pokračovat procesu reforem v oblasti svobody myšlení, svědomí a vyznání a že za tím účelem je třeba dát náboženským společenstvím možnost získat právní subjektivitu, zrušit veškerá omezení v oblasti vzdělávání, jmenování, zákonného bydliště a dědičických práv duchovních a zajistit adekvátní provedení všech příslušných rozsudků ESLP a doporučení Benátské komise; v tomto ohledu zdůrazňuje, že třeba podporovat dialog s alevitskou menšinou, řádně uznat domy „cem“ jako bohoslužebná místa, umožnit opětovné otevření řeckého pravoslavného semináře na ostrově Chalki a odstranit veškeré překážky bránící jeho řádnému fungování a povolit oficiální užívání církevního titulu ekumenický patriarcha; žádá příslušné turecké orgány, aby se zabývaly všemi dosud nevyřízenými záležitostmi spojenými s restitucí pozemků, které patří klášteru Mor Gabriel, a dalšími pozemkovými nároky syrské církve; připomíná, že je důležité odpovídajícím způsobem provést doporučení Benátské komise týkající se ostrovů Imvros a Tenedos, pokud jde o ochranu vlastnických práv a práva na vzdělání; zdůrazňuje, že v souladu s hodnotami EU je třeba plně respektovat právo žít odlišným způsobem, ať už jde o sekulární nebo náboženský životní styl, a zachovávat oddělení státu a náboženství; zdůrazňuje, že je důležité chránit práva menšin; vyjadřuje politování nad tím, že poté, co byl před dvěma roky zrušen předchozí zákon, nemohou nemuslimské obecně prospěšné nadace kvůli nynějšímu právnímu vakuu volit své řídicí orgány;

28. poukazuje na to, že je třeba uznat právo na odmítnutí povinné vojenské služby;

29. vyzývá Turecko, aby vyvíjelo skutečné úsilí o ochranu práv osob LGBTI, a domnívá se, že individuální práva v Turecku by posílilo vytvoření zvláštního orgánu pro boj proti diskriminaci, slovním projevům nenávisti, rasismu, xenofobii, antisemitismu a netoleranci; vyzývá Turecko, aby přijalo komplexní právní úpravu v oblasti diskriminace, která by mimo jiné zakazovala diskriminaci a slovní projevy nenávisti z důvodu národnosti, vyznání, sexuální orientace, pohlaví nebo pohlavní identity, a aby zákaz této diskriminace vložila i do nové ústavy; vyjadřuje znepokojení nad častými útoky na transsexuální osoby a nad nedostatečnou ochranou osob LGBTI proti násilným činům; vyjadřuje hluboké politování nad tím, že trestné činy z nenávisti vůči osobám LGBTI často zůstávají nepotrestány nebo jsou pachatelům ukládány nižší tresty s odůvodněním, že oběť se dopustila „bezdůvodné provokace“; opětovně vyzývá tureckou vládu, aby tureckým ozbrojeným silám nařídila zrušit klasifikaci homosexuality a transsexuality jako „psychosexuální onemocnění“;

30. vyjadřuje politování nad ztrátou mnoha životů při neštěstích v dolech Soma a Ermenek; je potěšen tím, že Turecko ratifikovalo úmluvu Mezinárodní organizace práce o bezpečnosti a zdraví při práci v dolech, a vyzývá k jejímu urychlenému provedení; zdůrazňuje, že je důležité zabývat se otázkami zdraví a bezpečnosti při práci ve všech odvětvích, a naléhavě žádá turecké orgány, aby zvýšily transparentnost při monitorování pracovních úrazů se smrtelnými následky; zastává názor, že svoboda sdružování v odborových organizacích, sociální dialog a zapojení sociálních partnerů jsou nezbytným předpokladem rozvoje prosperující a pluralitní společnosti, a zdůrazňuje význam dalšího pokroku v oblastech sociální politiky a zaměstnanosti, založeného na řádném a včasném provedení úmluv MOP; bere na vědomí legislativní nedostatky v oblasti pracovních a odborových práv; zdůrazňuje, že právo zakládat odborové organizace a vést kolektivní vyjednávání

Středa, 10. června 2015

a právo na stávku pro zaměstnance soukromého sektoru a státní zaměstnance bude muset být přizpůsobeno *acquis* EU a mezinárodním standardům; naléhavě žádá tureckou vládu, aby připravila plán zlepšování právních předpisů a zajistila soulad se standardy MOP; zdůrazňuje, že je důležité, aby Turecko splnilo kritéria pro otevření kapitoly o sociální politice a zaměstnanosti; žádá Komisi, aby Turecku poskytla odpovídající technickou pomoc v oblasti pracovních právních reforem a prosazovat evropské standardy

31. vyzývá Turecko, aby přijalo právní úpravu pracovních podmínek zaměstnanců na částečný pracovní úvazek, jejichž pracovní podmínky jsou v současnosti substandardní, jejich zaměstnání je nejisté a mají problémy při vstupování do odborových organizací; konstatuje, že těžební odvětví a stavebnictví patří v Turecku mezi nejrizikovější, a vyzývá k transparentnímu vyšetřování pracovních úrazů se smrtelnými následky;

32. vyzývá tureckou vládu, aby zrušila plánovanou výstavbu jaderné elektrárny Akkuyu; upozorňuje, že výstavba je plánována v oblasti náchylné na silná zemětřesení, což představuje závažnou hrozbu nejen pro Turecko, ale i pro celou středomořskou oblast; žádá proto tureckou vládu, aby přistoupila k Úmluvě z Espoo, která smluvním stranám ukládá, aby se navzájem informovaly o chystaných rozsáhlých projektech, které by mohly mít významný negativní dopad na životní prostředí v sousedních zemích, a aby tyto projekty vzájemně konzultovaly; za tím účelem žádá tureckou vládu, aby v dalších etapách projektu jaderné elektrárny Akkuyu spolupracovala s vládami sousedních zemí, jako je Řecko a Kypr, a to přinejmenším formou konzultací;

Společné zájmy a výzvy

33. vyzdvihuje značné výhody celní unie mezi EU a Tureckem; připomíná, že od zahájení celní unie v roce 1996 se objem bilaterálního obchodu mezi Tureckem a EU zvýšil více než čtyřikrát, přičemž došlo zároveň k významnému nárůstu přímých zahraničních investic z EU do Turecka a k prohloubení oboustranné výhodné integrace mezi tureckými a evropskými společnostmi; v této souvislosti ale zdůrazňuje, že nárůst pozitivních dopadů celní unie úzce souvisí s dodržováním pravidel a předpisů přijatých v jejím rámci, a je proto nanejvýš znepokojen rostoucími potížemi evropských podniků při obchodování s Tureckem; upozorňuje na nedávné hodnocení celní unie, které provedla Světová banka, z něhož vyplývá potřeba zavést řadu reforem s cílem zachovat prostředí příznivé pro rozvíjení úzké ekonomické spolupráce i v budoucnosti; poukazuje zejména na to, že je nutné i) rozšířit celní unii na zemědělské produkty, služby a veřejné zakázky, ii) vytvořit příznivé podmínky pro další růst obchodu, včetně zjednodušení vízového režimu pro cesty za účelem obchodu, a iii) intenzivně pokračovat v konzultacích mezi EU a Tureckem týkajících se dopadu, který by na Turecko mohly mít dohody o volném obchodu podepsané mezi EU a třetími zeměmi;

34. zastává názor, že politický dialog mezi Tureckem a EU by měl být doprovázen pravidelným a strukturovaným hospodářským dialogem na vysoké úrovni zaměřeným na otázky společného zájmu, včetně obchodních vztahů se třetími zeměmi; v této souvislosti zdůrazňuje, že hospodářský rozvoj je ve vzájemném vztahu s řádným fungováním právního státu; je přesvědčen, že je důležité rozvíjet a posilovat hospodářský, institucionální a právní rámec v oblasti hospodářské a měnové politiky, zejména s ohledem na nezávislost centrální banky, a je přesvědčen, že tím by bylo možné přispět k tomu, aby Turecko splnilo *acquis*; podotýká, že k posílení hospodářské spolupráce by velmi přispělo, pokud by Turecko v dostatečné míře splňovalo normy EU v oblasti veřejných zakázek, hospodářské soutěže a zaměstnanosti a sociální politiky;

35. nadále podporuje dohodu s EU o zpětném přebírání osob, která vstoupila v platnost dne 1. října 2014; vybízí Komisi, aby dále sledovala, zda Turecko pokračuje v plnění požadavků stanovených v plánu pro uvolnění vízového režimu; vítá účinnou snahu vynakládanou na plnění kritérií vytyčených v plánu uvolnění vízového režimu; připomíná, že dialog o uvolnění vízového režimu probíhá v rámci transparentního procesu a že by Turecko mělo splnit všechny požadavky vytyčené v plánu uvolnění vízového režimu, a zejména se zaměřit na úplné a účinné provádění všech ustanovení dohody o zpětném přebírání osob; znovu připomíná závazek Turecka plně a účinně provést tuto dohodu a uvolnit vízový režim vůči všem členským státům včetně zavedení nediskriminačního bezvízového přístupu občanů všech členských států EU na turecké území; vyzývá Turecko, aby plně a účinně provádělo stávající dvoustranné dohody o zpětném přebírání osob; připomíná, že Turecko je jednou z klíčových tranzitních zemí pro nelegální migraci do EU a vyzývá je, aby v tomto ohledu zlepšilo přeshraniční spolupráci s členskými státy EU, s nimiž sousedí; vítá skutečnost, že v dubnu 2014 vstoupil v platnost

Středa, 10. června 2015

zákon o cizincích a mezinárodní ochraně a že byl zřízen odbor pro řízení migrace, neboť se jedná o důležité kroky, které mohou zajistit soulad se standardy EU v oblasti mezinárodní ochrany legálních i nelegálních migrantů; upozorňuje na to, že mezi Tureckem a členskými státy EU je nutno posílit zejména spolupráci, která se zaměří na správu společných hranic mezi Tureckem a EU; zdůrazňuje, že je nutné, aby Turecko lépe zabezpečilo své hranice za účelem boje s nelegální migrací na území členských států EU;

36. připomíná, že Turecko má strategický význam pro energetickou bezpečnost EU, a pokládá Turecko za důležitého partnera v oblasti energetiky; poukazuje na tři projekty jižního koridoru pro přepravu plynu schválené na konci roku 2013, které zvýší bezpečnost dodávek zemního plynu pro Turecko a přístup na trh EU, který představuje hlavní energetický trh; zastává názor, že vzhledem k rostoucí konkurenci na energetických trzích a potřebě diverzifikovat zdroje energie a přepravní trasy by Turecko, disponující obrovským potenciálem v oblasti obnovitelných zdrojů energie, mohlo významnou měrou přispět k zabezpečení dodávek energie v EU a k naplnění jejich cílů, pokud jde o energetickou diverzifikaci, v souladu s mezinárodním právem; je znepokojen užší spoluprací v oblasti energetiky mezi Tureckem a Ruskem a je přesvědčen, že EU by měla jednání o energetice urychlit;

37. připomíná strategickou pozici Turecka jako partnera EU a člena NATO, z čehož plyne jeho zásadní geopolitický význam a důležitost pro vypracování komplexní strategie zaměřené na problémy bezpečnosti a stability v jeho východním a jižním sousedství, zejména s ohledem na Sýrii a Irák; poukazuje na skutečnost, že vzhledem k velmi vážné situaci v tomto regionu a na útoky, k nimž došlo na evropské půdě, je zcela zásadní, aby se v rámci politického dialogu a spolupráce mezi EU a Tureckem zintenzivnila výměna názorů a spolupráce s EU v otázkách zahraniční politiky; vyzývá Turecko, aby hrálo aktivní úlohu v mezinárodní koalici proti teroristickým skupinám, jako je ISIL, a aby k tomuto účelu používalo veškeré zdroje, které má k dispozici; vyzývá Turecko, aby zpřísnilo opatření, která mají bránit tomu, aby ISIL a jiné extremistické skupiny mohly přes turecké území získávat tzv. zahraniční bojovníky, finanční prostředky a vybavení; zdůrazňuje, že pravidelný dialog mezi EU a Tureckem v oblasti proti terorismu musí pokračovat a být zintenzivněn a že je nutné přijmout konkrétní opatření a kroky jako součásti společného úsilí v boji proti terorismu ve všech jeho formách; vyzývá Turecko, aby zajistilo účinnou ostrahu hranic a nadále poskytovalo nezbytnou humanitární pomoc uprchlíkům přicházejícím ze Sýrie a zaručilo bezpečnost obětí syrské občanské války; poukazuje na význam častějších dialogů a konzultací mezi EU a Tureckem na vysoké úrovni věnovaných otázkám zahraniční a bezpečnostní politiky, neboť tímto způsobem lze zajistit, aby se naše politiky navzájem doplňovaly a aby Turecko postupně uvádělo svou zahraniční politiku do souladu s politikou EU;

38. je toho názoru, že turecký ministr zahraničních věcí by měl být zván k účasti na zasedáních Rady pro zahraniční věci, kdykoli to bude zapotřebí; je toho názoru, že je zapotřebí rámec pro strukturovaný dialog, spolupráci a koordinaci v oblasti zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky;

39. lituje, že dosud nebyl odvolán *casus belli*, který turecké Velké národní shromáždění vyhlásilo vůči Řecku, a to navzdory tomu, že mezi Řeckem a Tureckem soustavně probíhá dialog a spolupráce;

40. vyjadřuje Turecku uznání za nepřetržitou pomoc poskytovanou uprchlíkům z Iráku a Sýrie, jejichž počet dosahuje podle odhadů 1,6 milionu osob, a za uplatňování politiky otevřených hranic pro humanitární účely; vítá směrnici o dočasné ochraně přijatou v říjnu 2014, která uprchlíkům zajišťuje bezpečné právní postavení a umožňuje, aby jim byly vystaveny osobní doklady a aby získali přístup na trh práce; vyzývá EU, aby pokračovala v poskytování finanční podpory na humanitární pomoc syrským a iráckým uprchlíkům v Turecku; poukazuje na to, že uprchlické tábory již vyčerpaly svou kapacitu a že nutnost hledat ubytování nesmírně zatěžuje životy uprchlíků a vytváří tlak na zdroje, které mají k dispozici; domnívá se, že EU by měla poskytovat turecké vládě aktivní pomoc při vytváření programů dlouhodobé pomoci pro uprchlíky a zlepšování přístupu ke vzdělávání, zdravotní péči a (legálnímu) zaměstnání; vyzývá Komisi k tomu, aby navýšila zdroje v rámci nástroje předvstupní pomoci II a nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru, aby mohla být poskytnuta odpovídající pomoc místnímu obyvatelstvu postiženému velkým přílivem uprchlíků; vyzývá rovněž členské státy EU, aby poskytly (dočasná) místa pro přesídlení nejzranitelnějších uprchlíků, a to v duchu přímého sdílení odpovědnosti;

41. vyzývá Turecko, aby za technické a finanční podpory svých partnerů poskytovalo přístup ke vzdělávání pro rostoucí počet syrských dětí žijících v Turecku;

Středa, 10. června 2015

Budování dobrých sousedských vztahů

42. důrazně žádá tureckou vládu, aby přestala narušovat řecký vzdušný prostor a teritoriální vody a zastavila přelety tureckého vojenského letectva nad řeckými ostrovy;

43. vyzývá tureckou vládu, aby neprodleně podepsala a ratifikovala Úmluvu OSN o mořském právu (UNCLOS), kterou podepsala a ratifikovala i Evropská unie a jejích 28 členských států, a upozorňuje na to, že Kyperská republika je oprávněna uzavírat dvoustranné dohody týkající se její výlučné ekonomické zóny; znovu vyzývá Turecko, aby respektovalo svrchovaná práva všech členských států, včetně práv týkajících se průzkumu a využívání přírodních zdrojů, pokud tyto činnosti probíhají v souladu s *acquis* EU a s mezinárodním právem; vyzývá Turecko, aby upustilo od veškerých akcí, které poškozují dobré sousedské vztahy a klima příznivé pro mírové řešení bilaterálních sporů;

44. odsuzuje skutečnost, že Turecko odmítá dostát své povinnosti plně a nediskriminačně uplatňovat dodatkový protokol k dohodě o přidružení mezi ES a Tureckem vůči všem členským státům; připomíná, že Turecko tímto odmítáním nadále velmi negativním způsobem ovlivňuje vyjednávací proces;

45. vyjadřuje svou jednoznačnou podporu sjednocení Kypru na základě spravedlivého, komplexního a dlouhodobě udržitelného řešení přijatelného pro obě skupiny kyperského obyvatelstva, přičemž ke sjednocení by mělo dojít pod záštitou generálního tajemníka OSN a v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a s hodnotami a zásadami, na nichž se zakládá Evropská unie, a jeho výsledkem by mělo být federální uspořádání rozdělené do dvou společenství a dvou zón s jedinou suverenitou, jedinou mezinárodní právní subjektivitou a jediným občanstvím a s politickou rovností obou společenství a rovnými příležitostmi pro všechny občany; vítá oznámení zvláštního vyslance OSN Espena Bartha Eida, že čelní představitelé obou společenství se chystají při nejbližší příležitosti obnovit jednání pod záštitou generálního tajemníka OSN a vyjadřuje jednoznačnou podporu činnosti zvláštního poradce OSN pro Kypr, který usiluje o vytvoření podmínek příznivých pro obnovení jednání; vyjadřuje naději, že výroky nedávno zvoleného čelního představitele kyperských Turků, který hovořil o sjednocení a usmíření, poskytnou nový impuls procesu vyjednávání; vyzývá Turecko a všechny zúčastněné strany, aby jednání o sjednocení aktivně podporovaly a učinily veškeré nezbytné kroky vedoucí k normalizaci vztahů s Kyprem; vyzývá Turecko, aby z Kypru začalo neprodleně stahovat své ozbrojené síly a v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 550 (1984) předalo uzavřenou část města Famagusta OSN; zároveň vyzývá Kyperskou republiku, aby pod dohledem celních orgánů EU otevřela přístav ve Famagustě, a pomohla tak vytvořit příznivou atmosféru pro úspěšné završení probíhajících jednání o sjednocení a umožnila kyperským Turkům obchodovat s EU legálním způsobem, jenž bude přijatelný pro všechny strany;

46. znovu připomíná příslušná rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva a vyzývá tureckou vládu, aby okamžitě ukončila porušování lidských práv kyperských občanů a ukončila stav, kdy je jim bráněno ve výkonu a uplatňování majetkových, náboženských a dalších lidských práv, která vyplývají z ústavního pořádku Kyperské republiky, z *acquis* communautaire a ze základních zásad a hodnot EU;

47. odsuzuje tureckou politiku osidlování a vyzývá Turecko, aby upustilo od dalšího osidlování okupovaných území Kypru tureckými občany, které odporuje Ženevské úmluvě a zásadám mezinárodního práva; žádá Turecko, aby ukončilo veškerou činnost, která způsobuje změnu demografické rovnováhy na ostrově, a tím brání dosažení budoucího řešení;

48. vyzývá Turecko, aby umožnilo Výboru pro pohřešované osoby plný přístup do všech příslušných vojenských archivů a vojenských zón na severu Kypru za účelem exhumace obětí a poskytl jí veškeré relevantní informace, které by napomohly k lokalizaci přemístěných ostatků; vyzývá k tomu, aby byl na činnost Výboru pro pohřešované osoby brán zvláštní zřetel;

49. naléhavě žádá Turecko a Arménii, aby v zájmu normalizace vzájemných vztahů bezpodmínečně ratifikovaly protokoly o navázání diplomatických vztahů, otevřely hranice a aktivně usilovaly o zlepšení vzájemných vztahů, zejména pokud jde o přeshraniční spolupráci a hospodářskou integraci; vítá probíhající dialog mezi Tureckem a Arménií;

Středa, 10. června 2015

o

o o

50. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, předsedovi Evropského soudu pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Turecké republiky.
